

и 10-а дивизии да минатъ въ отбрана и даже да отстъпятъ, като оттеглятъ по една бригада назадъ, предизвикаха колебания, които не се оказаха гибелни само поради високия духъ на войниците. Самъ командувачиятъ армията не настоя да се изпълни заповѣдта, но затова пъкъ не пое самъ настѣпателнитѣ операции, а мълкомъ ги предостави на началниците на дивизиитѣ. Вследствие на това, нѣмаше съгласие въ действията между дветѣ дивизии, толкова повече, че тѣ нѣмаха свръзка помежду си; между тѣхъ се бѣ образувала незаета междина отъ това, че 1-а дивизия се премѣсти въ опредѣлената ѝ зона, а 10-а—не можа. Началниците на дивизиитѣ, очаквайки всѣки моментъ нови настоятелни заповѣди за преминаване въ отбрана, бѣха подхвърлени на колабание въ решенията си да вървятъ напредъ, и, макаръ да скриваха полученитѣ заповѣди, тѣхното състояние неволно се предаваше на подчиненитѣ.

Въ 7 ч. 55 м. пр. пл. командирътъ на IV корпусъ, който имаше 12-а низамска дивизия на позиция отъ Люле Бургасъ до Еркене, срещу българската 10-а дивизия, и редифската дивизия Измидъ—северно отъ Люле Бургасъ, срещу 1-а Софийска дивизия, изпрати до Щаба на I корпусъ следното писмо:

„На лѣвия флангъ вода бой съ превъзходенъ противникъ. Вмѣкнахъ въ боя всичкитѣ си сили; моля изпратете ми веднага въ помощъ поне единъ пехотенъ полкъ и една батарея, които да тръгнатъ по посока на Люлебургасската желѣзно-пѣтна станция. Изпратете части на лѣвия флангъ на корпуса ви, за да влѣзатъ въ свръзка съ дивизията Измидъ, която се е откъснала съ дѣсния си флангъ.

Нуждата отъ исканата помощъ—полкъ пехота и една батарея — е извънредно голѣма. Надявамъ се, че ще оцените тая нужда и ще ни дадете исканата помощъ.“

Вижда се, командирътъ на IV корпусъ или е искалъ да се отнеме желѣзно-пѣтната станция, или пъкъ е съгледалъ обхвата на 48-и полкъ и е искалъ да засили още повече лѣвия флангъ на 12-а дивизия.

**Повторно заемане
Люле Бургасъ отъ
1-а дивизия.**

Сутринята гжста мъгла покриваше бойното поле. 1/6 бригада се оттегляше на северъ. а 2/1 се премѣстваше на югъ. Артилерията на последната бѣ заела позиция въ лозята, а на 1/1 бригада—южно отъ лозята. Когато слънцето изгрѣ, то прѣсна мъглата по източнитѣ склонове и освѣти българската позиция. Турската артилерия съгледа движението на българитѣ и откри огънь по 1/6 и 2/1 бригади. Тѣй като турцитѣ се бѣха